

Ξεκολούθησε το χαβά του :

— Φοβερή κράσι θα έχη αυτό το παιδί ! Άκουξ να μελετήθ' όλη νύχτα !...

Στό τέλος, όταν θα χωρίζονταν, ο κύριος Περρονιέ τόν συνείδηση για την εργατικότητα του και η κυρία Περρονιέ του συνέστησε να μη παραμελή την ύγεια του.

Η Μάρθα αποκοιμήθηκε εκείνη τη βραδιά εύθυμη και 'εβλεπε στον ύπνο της χρυσά όνειρα. Άλλά η περιφρημα λάματα έμεινε και πάλι άναμμένη ως το πρωί...

Την πρώτη αυτή οικογενειακή έσπεριδα επακολούθησε δεύτερη και 'έπειτα πολλές άλλες. "Όλοι παιδιά ήσαν καταγοητευμένοι από το Στάιναλο. Έγνοστοί όμως, ότι από λόγους άβροχτικότητας κανένας δεν τού έκανε ποτέ λόγο για τις νυχτερινές εργασίες του. Προτιμούσαν να μένουν με την ίδια, ότι εργαζόταν παραπάνω για τη συντήρησι των γέροντων του.

Ο νέος είχε έρωτευθεί πλέον για καλά τη Μάρθα, αλλά, ξέροντας πως ήταν πλούσια, δεν τολμούσε να τη ζήτηση σέ γάμο. "Όσο για την, έννοους ξεζαίρετα τη συνέβαινε μέσα στην καρδιά του και άποφάσισε να έπαυξήνη τη λύσι.

Μιά βραδιά λοιπόν, ένω έπαιζαν μαζί στο πιάνο, σ' ένα μικρό διάλειμμα, τού ειπε Ξαφνικά :

— Πιατ να μην παντρευτούμε ;
Έκείνος εκόκασινε και ψέλλισε με δειλία, πως θάταν εύθυμοί αν συνέβαινε αυτό, αλλά δεν είχε παρά τη μικρή και ταπεινή του θέσι στην Τράπεζα. Η έλλειξηριά του αυτή και 'ένας έπιτακος βαθθς στεγναγμός, επέτρεπαν την άολοκληρωτική κατάκτησι της Μάρθας, και 'έτσι άποφασίστηκε ο γάμος.

Κατά τη διάρκεια των προετοιμασιών, άόμοχη και κατά την παραμονή της τελετής, η λάμπα ξεκολούθησε και φέγγη ως το πρωί, όπως πρώτα.

— Ά, αυτό είχε πολύ, λάμπα πολύ ! Έλεγε και Ξανά-λεγε ο κύριος Περρονιέ. Τώρα παιδιά δεν έχει το δικαίωμα να καταστρέφη την ύγεια του. Μουθ, τί μελετήθ'ό παιδί αυτός ο γαμοσός μας !...

Μετά το στεφάνωμα, οι νεόνυμφοι άπολαύονταν τους γονείς των και άναχώρησαν από το γαμήλιο ταξείδι. Η πρώτη δουλειά τού κ. Περρονιέ τότε ήταν να εισχωρήση στο δομάτιο τού γαμφοσού του, όπου όμως παρευτήθησε με 'έκπληξι, ότι δεν ύπηρεθησε παρά έλάχιστα βιβλία, κάμπος χαρτί άλληλογραφίας, μια οικουσιαμένη πέννα και 'ένα μελανοδοχείο με λίγο μελάνι, σχεδόν στεγνομένο.
— Θα καταγίνεται, φαίνεται, σέ διανοητικές εργασίες ! σκέφτηκε ο κ. Περρονιέ και, παίνοντας την ύστορηκή λάμπα, τη μετεκόμισε σ' ένα άλλο δομάτιο, που τού είχε προορίσει για τού γαμφοσού και τού είχε δώσει το όνομα σ π ο υ ρ δ α σ τ ή ρ ι ο ς.

Οι νεόνυμφοι γύρισαν σέ λίγες μέρες και κατά τη βραδιά της έπιστροφής των άποσώθησαν στο δομάτιό τους. "Ο Στάιναλος ζήτησε τότε τη λάμπα του...

— Τη λάμπα της εργασίας σας ! φώναξε ο πεθερός με σημαντική ύφος.

— "Όχι, ποιές εργασίας ; Είνε μια κοινή λάμπα, όπως όλες...
— Λάμπα, όπως όλες...
— Βέβαια... Έχω από μικρός τη συνήθεια να μη ποσοθ' να κοιμήμια χωρίς φως... Έπειτα, όταν έχει άναμμένη τη λάμπα, οι κλέφτες νομίζουν πως είσι κάκτου και 'έτσι κοιμούνται χωρίς φόβο...
"Ο κ. Περρονιέ ξεροκαταπίνει άόμοχη... PIERRE SALES

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟ... ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Τελευταία, ένας νεαρός Γάλλος δημοσιογράφος, ο όποιος είχε κάνει το γάμο τού κοσμοφ, έγραψε τις έντυπώσεις από τού ταξείδι του ατό.

Πριν πάει όμως τού χειρόγράφου του σ' εκδότι, σκέφτηκε ότι η γνώμη επί τού έργου του ένός γνωστού συγγραφέος δεν θα τού ήταν άχρηστη. Άπειθήνησε λοιπόν προς τόν μυθιστοριογράφο τών «Σουλιέ-νιον Σταυρός», Ρολάνδο Ντοζζελές.

— Άγαπητέ πατήρ, τού ειπε, έγραφα μια άφήρησι τού ταξείδιού μου... Θα ήμουν πολύ εύτυχής αν τη διαβάζατε και μου λέγατε τη γνώμη σας...
— Έγχαίριτος, νεαρέ μου συνάδελφε, τού άπάντησε με καλοσύνη ο Ντοζζελές. Άφήστε μου τού χειρόγραφο και Ξαναεναράστε στο τέλος της έβδομάδος.

Πράγματι ο Ντοζζελές άρχισε μ' εύσενειδησία να διαβάξη τού έργο. Διάβασε την πρώτη, τη δεύτερη, την τρίτη σελίδα και ειπε πως ήταν φοιτηές... Μά μετά τη δεκάτη σελίδα, άντι χειρογράφου, βρήκε κόλλες λευκές. Κατά λάθος ο νεαρός συγγραφέας είχε μπερδέψει την άόχη τού έργου του με χαρτί άγραφο.

Όταν τελείωσε η βδομάδα, ο νεαρός δημοσιογράφος Ξαναπύησε στο σπίτι τού Ντοζζελές και τόν ρώτησε ποιά γνώμη είχε σχηματίσει από την άνάγνωσι τού έργου του.

— Είνε πολύ καλό, άγαπητέ μου, πολύ καλό ! τού άπάντησε ο Ντοζζελές. Πετύχατε μόνο τις δέκα πρώτες σελίδες... Τό υπόλοιπο είναι άριστοίργημα !...

ΤΑ ΛΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τό ανεξήγητο τηλεγράφημα τού Πατριάρχου Άλεξανδρείας. Η μυστηριώδης 'έξις «ΕΥΙΑΝ». "Ο Ροΐδης περί της φύσεως. Η ρητορική ρουκέττα τού Ρηγοπούλου. Τά βέλη της κ. Κυβέλης. Ένα εξωφρενικό όνειρο τών «Ημερησίων Νέων» τού Λονδίνου, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Τώρα τελευταία που ήταν στο Λονδίνο η Α. Θ. Π. ο Πατριάρχης Άλεξανδρείας κ. Μελέτιος, τηλεγράφησε στάς 19 'Ιουλίου προς τόν Σεβ. Πατριαρχικόν 'Επίσκοπον Άγιον Τριπόλεως κ. Θεοφάνη τά έξις :

— Η Α. Βρετανική Μεγαλειότης έδέξατο σήμερα ημάς με τά πολλής ευμείνειας. Προσέχη Δευτέρα άναχωρούμε Ε.Υ.ΙΑΝ.

Μόλις πήρε τού τηλεγράφημα ο Πατριαρχικός 'Επίτροπος, δέν μαρούσε να καταλάβη την τελευταία λέξη.

— Που, στην εγγή του Θεού, εινε αυτό τού 'Εβδιάν ; ρώτησε ο Σεβ. Θεοφάνης τούς εύρισσομένους στο γραφείο του κληρικού.

Ο Σεβ. Πηλοσίονις πήρε τού τηλεγράφημα και 'άρχισε να τού επεξεργάζετα. Τό διάβασε, τού Ξαναδιάβασε μ' έμβρόθεια και, τέλος, ειπε στον Πατριαρχικό 'Επίτροπο, μεδιώντας με αυταρέσκεια :

— Νά τί λέει, αδελφέ ; "Ο Πατριάρχης, άναχωρών έξ Λονδίνου, θα μεταβή εις Εβθονάν !...

Μά η έννοια τού τηλεγράφηματος δέν ήταν τέτοια. Τό άναχωρούμεν «ΕΥΙΑΝ», έσήμανε : άναχωρούμεν με τού άτόμωλον «Εβθονάν».

Ο Σεβ. Πηλοσίονις ειχε κάμει άπόλυτα λάθος.

Ένας φροσιλάτης έλεγε κάποτε στο Ροΐδη, ότι δέν έπάγει τίποτε φωατότερο από την φρόσι.

— Σωστά εινε αυτό που λέει, αλλά από δυό θροσς, τού άπάντησε ο Ροΐδης.

— Ποιός ; ρώτησε ο φροσιλάτης.

— Νά εινε τού στομάχι σου εύχαριστημένο και η καρδιά σου ηορηχ. Άλλοιούτα ο ήλιος μου φαίνεται σαν μηχάνη προωρισμένη να φωμάξη τά πεπόνια, η σελήνη σαν κλεφτοφάναρο, η θάλασσα άόμοσο ρευστό και η ζωή άνοστη, σαν νεφροβάστα κολοκόθα !...

Σέ μια συνεδρίασι της Βουλής, ο βουλευτής Ρηγόπουλος, άφου έτελείωσε τή μακρά άγόρευσι του, έθεώρησε ως ρητορικό κατόρθωμα τού να κλείση τόν λόγο του με την κάτοχη ρουκέττα :

— Νομίζω, κύριε, ότι καλώς εξετύλιξα ένόπιόν σας τού νήμα τών ιδέων μου !...

— Άλήθεια, τού άπάντησε τότε ο 'Ιωάννης Μεσοσηνές, άκούσαμε τόν βόμβον της εκτολίξεως, αλλά νήμα δέν είδαμε καθόλου !...

Κόκκαλο ο Ρηγόπουλος.

Πρό έτών κάποιος ποιητής και συγγραφέας έδωσε ένα έργον του στην κ. Κυβέλη για να τού πείξη.

Η κ. Κυβέλη όμως τού τού έπέστειρε μετά πολλών επώνων και περισοτέρων έφαρφοσών λήπης.

Κι' ο ποιητής και συγγραφέας άπάντησε... έμμέτρος :

"Όσαι λέξεις, τόσα βέλη,
άπ' τού στόμα σου, Κυβέλη !...

Τό παρακάτω άνέκδοτο τού παίνομεν από τά «Ημερησία Νέα» τού Λονδίνου, χωρίς όμως και να τού βεβαιώνομε :

«Όταν ο βασιλεύς Γεώργιος δ Β' και η 'Ελισάβετ ήσαν άόμοχη στο θρόνο της 'Ελλάδος, τούς έπεσκέφθη στο Τατόι η γυναίκα τού διασημόν 'Αμερικανού δικαστού Γκάρον.

Η κυρία Γκάρον, λέει η έφημερίς, έξέφρασε στην βασίλισσα την έκπληξι της για τόν καταπληκτικό άφροδιό των μυγών που κατέκλυζαν τού παλάτι και ζήτησε την άδεια να της στείλη ένα τσέλι πέντε Ηνωμένας Πολιτείας... ειδικές σημαντινες κοιριντές (;) εναντίον τών έντόμων αυτών.

Η βασίλισσα έδέχθη φρονιά.

Όταν όμως πήγε στην Άμερική, η κ. Γκάρον ειπε ότι ήταν δύσκολο και διαταηρό να μεταφερθούν άπ' εκεί η σημαντινες κοιριντές στην 'Ελλάδα και, άντι αυτών, έστειλε στον αλόαχη ένα τσέλι πέντε χιλιάδων δολλαρίων, για να προμηθευτούν τις κοιριντές αυτές άπ' την Εβρώπη.

Τά χορηγία αυτά, που έφτασαν στην Άθήνα 24 θροσς πρό της έπαναστάσεως, τά διέβησαν οι βασιλείς για να φέρονται και να έγκαταλείφουν την 'Ελλάδα.

Αυτά λένε τά «Ημερησία Νέα», αλλά έμεις δέν τού πιστεύομε. Είνε τόσο χονδροειδή !...

